

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10Tos/28/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8515010155
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Monok
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8515010155.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Monoka a sudcov JUDr. Evy Pirkovskej a JUDr. Evy Rešatkovej na neverejnom zasadnutí konanom dňa 08.03.2016, v trestnej veci odsúdeného H. S. pre spolupáchateľstvo zločinu krádeže podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a), ods. 4 písm. a) Tr. zákona a iné, v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1Nt 6/2015 zo dňa 10.08.2015 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť odsúdeného H. S..

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 399 ods. 2 Tr. poriadku zamietol návrh odsúdeného H. S. na povolenie obnovy konania vedeného pôvodne na Okresnom súde Stará Ľubovňa pod sp. zn. 7T 194/2012, pretože neboli zistené podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. poriadku.

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď po jeho vyhlásení odsúdený sťažnosť, ktorú bližšie písomne neodôvodnil.

Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku napadnutého uznesenia predchádzajúce, a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Na verejnom zasadnutí nariadenom o návrhu na povolenie obnovy konania prvostupňový súd vykonal dokazovanie výsluchom odsúdeného H. S. a obsahom trestného spisu sp. zn. 7T 194/2012 a aj podľa krajského súdu dospel k správne mu záveru, že podmienky na povolenie obnovy konania splnené neboli.

Okresný súd v dôvodoch svojho rozhodnutia náležitým spôsobom odôvodnil výrok, ku ktorému dospel a krajský súd v podrobnostiach pre správnosť dôvodov na tieto aj poukazuje.

Z obsahu spisu je zrejmé, že rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 7T 194/2012 zo dňa 15.4.2013, ktorý sa stal právoplatným dňa 15.04.2013, bol H. S. uznaný za vinného zo spolupáchateľstva zločinu krádeže podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a), ods. 4 písm. a) Tr. zákona a zo spolupáchateľstva prečinu porušovania domovej slobody podľa § 20, § 194 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 04.08.2012 okolo 01.00 hod. po spoločnej dohode s ml. K. P. sa vlámali do rodinného domu č. XXX v obci P., okres R. V., kde na prízemí v prednej časti nezisteným predmetom vypáčili vetracie okno, obaja vošli dnu do domu, ktorý prehľadali a v spálni, ktorá sa nachádza na poschodí, vytrhli šuflík v ktorom bola príručná pokladnica, z ktorej potom odcudzili finančnú hotovosť vo výške 26.000,- eur, 20.000,- USD, čo v prepočte podľa platného kurzového lístka predstavuje 15.330,36 eur, ďalej rôzne šperky z bieleho a žltého kovu (retiazky, náramky, prstene a náušnice) v hodnote 20.097,09 eur, 1 ks koženú kľúčenku čiernej farby v hodnote 2,15 eur, 1 ks koženú peňaženku hnedej farby v hodnote 10,50 eur, poškodili

dubové drevené okno v oblasti závesov, ktorého oprava stála 100,- eur, zalomili kryt na elektronickom klavíri zn. MEDELI, kde oprava stála 110,- eur, poškodili kufor na akordeón zn. Welmeister v hodnote 100,- eur, čím takto spôsobili H.. E. L. odcudzením finančnej hotovosti a šperkov škodu v sume 61.440,10 eur a ďalšiu škodu poškodením zariadenia vo výške 310,- eur.

Za to mu bol podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 41 ods. 1, § 36 písm. l), § 37 písm. h), m), § 38 ods. 4 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 8 rokov nepodmienečne, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Uvedený rozsudok bol vyhlásený po tom, čo ods. S. podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku, pričom tento sa následne aj odvolania proti rozsudku vzdal.

Krajský súd v prvom rade zdôrazňuje, že zmyslom konania o návrhu na povolenie obnovy konania nie je preskúvanie či overovanie skutkových a právnych záverov urobených v pôvodnom konaní, ale primárnym účelom je zistenie, či sú splnené zákonné podmienky pre to, aby vec mohla byť znovu (v celom rozsahu alebo len sčasti) meritórne riešená.

V napadnutom uznesení okresný súd preto správne poukázal na ust. § 394 ods. 1 Tr. poriadku, upravujúceho pozitívne podmienky povolenia obnovy konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. poriadku sa obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom, povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by sami osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Z citovaného ustanovenia je zrejmé, že v konaní o obnove sa nezisťuje správnosť pôvodného rozhodnutia (jeho zákonnosť a odôvodnenosť), ale posudzuje sa otázka, či nové skutočnosti a dôkazy, ktoré boli súdu skôr neznáme, by mohli odôvodniť iné než pôvodné právoplatné rozhodnutie o vine či treste. Nemôže teda preskúvať ani zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní vysporiadal so všetkými okolnosťami a obhajobou obvineného. Inak by šlo o neprípustnú reparáciu pôvodného, už právoplatného rozhodnutia súdu.

Skutočnosťami súdu skôr neznámymi môžu byť ako celkom nové skutočnosti, ktoré vôbec neboli dokazované, tak aj zmenené skutočnosti, ktoré síce v pôvodnom konaní dokazované boli, ale s úplne iným výsledkom. Dôkazom skôr neznámym je potom dôkaz, ktorý nebol v pôvodnom konaní obsiahnutý v spise, uplatnený niektorou procesnou stranou alebo vykonaný (napr. výpoveď doposiaľ nevypočutého svedka), pričom za skôr neznámy dôkaz, teda nový dôkaz, je potrebné považovať tiež dôkaz už vykonaný, ktorého obsah je však iný než v pôvodnom konaní - napr. podstatne zmenená výpoveď dôležitého svedka. Tu však musia byť hodnotené aj okolnosti alebo dôvody, ktoré viedli k obsahovej zmene dôkazu. Nie je pritom rozhodujúce, či o skutočnostiach alebo dôkazoch, ktoré sa v návrhu na povolenie obnovy uplatňujú, vedel v pôvodnom konaní navrhovateľ, ale je rozhodujúce, či tieto skutočnosti alebo dôkazy boli alebo neboli známe súdu.

Nové skutočnosti či dôkazy (tzv. novoty) musia byť spôsobilé odôvodniť iné rozhodnutie vo veci. Súd rozhodujúci o návrhu na povolenie obnovy konania musí pri hodnotení týchto novot získať určitý dôvodný predpoklad pre to, že rozhodnutie by mohlo byť v konaní po povolení obnovy zmenené, a zároveň nesmie bez ďalšieho nekriticky prevziať novo tvrdené skutočnosti či dôkazy bez ich zhodnotenia vo vzťahu ku skutočnostiam a dôkazom, z ktorých vyplynulo pôvodné skutkové zistenie. Je potrebné podotknúť, že nie všetky nové skutočnosti či dôkazy môžu automaticky vyvolať naznačené účinky.

V predmetnej veci ods. H. S., ktorý v pôvodnom konaní presnú výšku škody uviesť nevedel, teraz v konaní o povolenie obnovy konania tvrdí, že škoda ustálená v pôvodnom konaní je iná a že je tam

prirátaná aj škoda, ktorá v skutočnosti nevznikla. Zároveň tvrdí, že okrem niektorých šperkov vzal 20.000,- eur a 15.000,- USD (teda 11.497,78 eur).

Uvedené tvrdenia však nie sú novou skutočnosťou, ktorá by mohla sama osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo o treste.

Ako správne poukázal okresný súd výška škody bola v pôvodnom konaní riadne ustálená na podklade súhrnu dôkazov, ktoré niet dôvodu spochybňovať. Navyše, ani v prípade, ak by tvrdenia odsúdeného boli pravdivé, tak by sa nič nezmenilo na právnej kvalifikácii skutku a teda ani na trestnej sadzbe, v rámci ktorej sa trest odsúdenému ukladal.

Je teda potrebné súhlasiť so závermi prvostupňového súdu, že v konaní o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania neboli zistené žiadne také skutočnosti a dôkazy, ktoré by boli spôsobilé na postup uvedený v § 394 ods. 1 Tr. poriadku, teda na povolenie obnovy konania. Nevyšli najavo totiž žiadne nové skutočnosti, ani dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré či už samy osebe, alebo v spojení s už vykonanými dôkazmi a skutočnosťami skôr známymi, by mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine, či treste odsúdeného.

Keďže krajský súd nezistil ani v konaní, ktoré uzneseniu predchádzalo pochybenia, prvostupňový súd postupoval v súlade so zákonom, a preto sťažnosť odsúdeného v zmysle § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku ako nedôvodnú zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.